

اطلاعیه مشترک نیروهای چپ و کمونیست جبران خسارات، حق سیل‌زدگان است

نخستین روزهای سال جدید در بسیاری از استان‌های ایران با جاری شدن سیلاب‌هایی ویرانگر همراه شد. سیلاب‌هایی که تاکنون دست کم جان ده‌ها نفر را گرفته و ده‌ها هزار نفر از ساکنان محروم‌ترین مناطق ایران را آواره و بی‌خانمان کرده است. اگر بروز سیلاب، حادثه‌ای طبیعی به شمار می‌رود، اما می‌توان با اقدامات پیشگیرانه از ویرانگری آن کاست. تدابیری که در ایران نه تنها اتخاذ نشده، بلکه طی چهار دهه، سران و مسئولان جمهوری اسلامی ایران، با سوءمدیریت منابع آبی، با نابودی جنگل‌ها، با از بین بردن پوشش گیاهی، با مسدود ساختن مسیل‌ها و تبدیل آن‌ها به خیابان و بلوار، با سدسازی‌های بی‌رویه و غیر کارشناسانه با عدم رعایت حریم رودخانه‌ها، با عدم اتخاذ تدابیر لازم در حفظ و ساختن سیل‌بندها و مسیل‌ها و بسیاری اقدامات مخرب محیط زیستی دیگر، بر ابعاد خسارات مالی و جانی ناشی از این سیل افزوده‌اند.

با بروز سیل، می‌توان و باید به فوریت اقدامات لازم برای کاهش دامنه خسارات و حفظ جان و مال مردم را اتخاذ کرد. اما در جریان سیل اخیر، رژیم ضد مردمی جمهوری اسلامی، نه تنها امکانات لازم را در اختیار مردم نگذاشت، بلکه با اقدامات غیرمسئولانه و بی‌تدبیرانه خود در برخی نقاط بر وخامت وضعیت افزود. نه تنها نیروهای امداد و امکانات لازم را در اختیار مردم نگذاشت، بلکه آن‌ها را به حال خود رها کرد تا به تنهایی و با امکاناتی ابتدایی و ناچیز بکوشند تا از خانه و کاشانه‌شان در برابر تندآب‌ها حفاظت کنند.

اما سیلاب اخیر ره‌آورد دیگری هم داشت. نمایش مجدد و تحکیم همبستگی شکوهمند توده‌های مردم با یکدیگر. مردمی که همدوش یکدیگر تلاش می‌کردند تا از خیابان و محله و شهر و روستای خود محافظت کنند، کارگران و معلمان و دانشجویانی که بلادرنگ به مدد آنان شتافتند، کمک‌های مردمی را جمع‌آوری و ارسال کردند و دارایی ناچیز خود را با آنان قسمت کردند.

در برابر این همبستگی عظیم مردمی، تنها اقدام سران رژیم، آن هم هراسان از خشم مردم، دادن وعده‌های سرخرمنی بود که دیگر نزد مردم اعتباری ندارند. چرا که بارها سرنوشت این وعده‌های پوچ را شاهد بوده‌اند، هم‌چون زلزله‌زدگان کرمانشاه که با گذشت نزدیک به دو سال، هنوز در چادر و کانکس‌هایی زندگی می‌کردند که آن‌ها نیز دستخوش سیل شدند.

به یقین، سیل که فرو نشیند، مردمی بر جای خواهند ماند در اندوه عزیزان جان‌باخته یا مصدوم؛ ند، کارگرانی که بیکار شده‌اند و روستاییانی که مزارع و محصولات و دام‌های‌شان نابود شده است. مردمی با خانه و کاشانه‌های ویران و هستی بربادرفته در میان تندآب‌ها و گل و لای. به یقین این بار هم، رژیم مردم سیل‌زده را به حال خود رها خواهد کرد.

اما، سیل که فرو نشیند، مردمی بر جای خواهند ماند خشمگین. مردمی که همین امروز نیز خشمگین‌اند. خشمگین از ستمی که بر آن‌ها رفته است، از عاملان اصلی این ستم، یعنی از سران جمهوری اسلامی که حاصل دسترنج کارگران و زحمتکشان را در خدمت سیاست‌های توسعه‌طلبانه‌ی خود به جیب اسلام‌گرایان منطقه سرازیر می‌کنند، به حلقوم نهادهای مذهبی می‌ریزند، با دزدی و رشوه و غارت به جیب خود می‌ریزند و برای پروار کردن سپاه و پلیس و مأموران امنیتی - اطلاعاتی رسمی و غیر رسمی هزینه می‌کنند تا همین مردم محروم را سرکوب کنند.

ثروتی که متعلق به توده مردم این سرزمین است و نه جنایتکاران و دزدان حاکم. پس، حق سیل‌زدگان است که دولت به فوریت زیرساخت‌ها و راه‌های ارتباطی را بازسازی کند، تدابیر لازم برای ایمن‌سازی مناطق در مخاطره در برابر حوادثی چون سیل و زلزله را اتخاذ کند. حق آنان است که از خدمات رایگان بهداشتی و درمانی برخوردار شوند، خسارات‌شان جبران شود و خانه و کاشانه‌شان بازسازی شود، و مستمری کافی برای امرار معاش دریافت کنند، چرا که با توجه به دامنه خسارات، امکان تأمین معیشت تا مدت‌ها برای این مردم وجود ندارد.

این حق سیل‌زدگان است که دولت تمام این خدمات را به رایگان در اختیارشان قرار دهد و نه به صورت وام‌های حقیری که امروزه وعده می‌دهند. وعده‌هایی توخالی که چندی دیگر به دست فراموشی سپرده خواهند شد.

برای کسب این حق باید مبارزه شود، زیرا بدون اعتراض و مبارزه، چنان که تجربه مردم نشان داده است، جمهوری اسلامی اقدامی برای جبران خسارات سیل‌زدگان نخواهد کرد.

ما احزاب و سازمان‌های کمونیست و انقلابی، ضمن ابراز همدردی و همبستگی با قربانیان سیل، کارگران و زحمتکشان را به دفاع و حمایت از حق سیل‌زدگان فرامی‌خوانیم.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

۱۴ فروردین ۱۳۹۸

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت)، هسته اقلیت